Basileios den store

Fragment av en homiliesamling

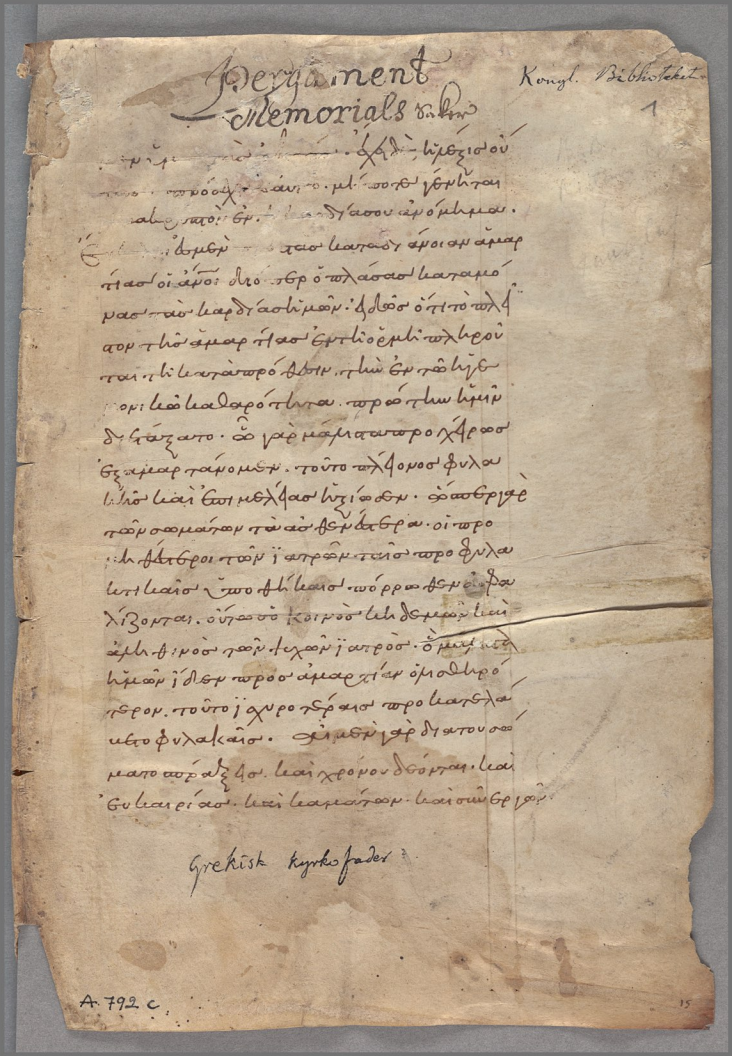

Handskrift A 792c

Tillkomstår 900-talet

Digitaliserad år 2015

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Pergament

Memorials

Kongl. Biblioteket

1

[illegible] ἀλλὰ κρείσσου
[illegible] προσέχ[illegible]σαν. μὴ ποτε γένηται
[illegible] ἐν. [illegible] διάσου ἀρόμημα.
Ἔ[illegible] ὁμοῦ [illegible] τοῦ καταδὶ ἄροι αν ἄμαρ
τίαν οἱ ἄνοι δι ὁ τρ ὁ πολάσαν καταμό
μαν τὰν καρδίαν κῆμῶν· ἀλλὰν ὅτι τὸ πλή
θος τῆς ἁμαρτίας ἐν τῇ ἐμπεσεῖν πολλοὺ
ται τὴ κατάπρόθεν. τὴν ἐν τῷ κῆθ
ρον καὶ καθαρότητα. πρότην κῆμῶν
διέφθαρτο· ὃ γὰρ μάμα πρὸ χάρον
ἐξ ἁμαρτάνομεν. τοῦτο πλάθος φυλα
κὴν καὶ ἐοι μελάθαν κῆζίωθεν· ὡς ὅτι ἐφὲ
τῶν σωμάτων τὰ αὐθεντεία· οἱ προ
μὴ θέτεροι τῶν ἰατρῶν τοῦ πρὸ φυλα
κὴ καὶ ὅτο θὴ καὶ πόρρω θεν ὀφ
λίζονται. οὕτω δὲ κοιρὸν μὴ δεμῶν καὶ
ἀρὴ θμὸν τῶν τεχῶν ἰατρῶν· ὁ μὲν μὴ
κῆμῶν ἴδεν πρὸν ἁμαρτίαν ὁμοθηρό
τερον. τοῦτο ἰχνρότερόν πρὸ καθλά
κετο φυλακῶν· ἐκμὲν γὰρ διὰ τοῦ σω
μάτο πράξαν καὶ χρόνου δόντα καὶ
ἐυκαιρίαν καὶ καρπάτων καὶ σὺν θρῶν

Grekisk kyrkofader

A. 792 c.

καὶ τὸν λοιπὸν χρόνον. ἀλλὰ τὸν διανοίας κινήσας. ἀληθῶς ἐν γεγονῶς. ἵκανῶς ἐστὶ τελεῦται. ἐν μὲν τῷ τῶν σωμάτων. καὶ τὸν ἀκρὸν ἔστι τὸν ἔχουσι. ιζ
ὥστε τῶν σωμάτων καὶ καταφρονούμενοι
ἐστὶ σεμνότητι. τὸ κόσμον φροντίζοντες
ἐξ ὧν θεὸν θελήσεμεν. ἐν μέσοις καθε
ζόμενοι τοῖς ἐν ἀρετῇ τοῖς ἐν αὐτὸν
μακαρίζουσιν. ἀνοίξαμεν τὴν διάνοιαν
ἀπορεῖν τὸν ἁμαρτίας τόπον ἐν τῷ
φανῆναι τὸν καρδίας κινήματι. ἵδε τὴν
φαντασίαν αὐτὰ πάντα δαζόμεθα. ἀμέν
τοι τὸ ὁμιλίαν οὐκ ἔστιν. ὁ
ὅμοιον ἐν τῷ κεφαλαίῳ τὸν καρδίας ἐγκα
θεῖον. ἐν ᾧ ἐν τὴν ἰδόντων ἑαυτὸν ζω
γραφήσαν. ἁμαρτύρον ἔσον τὴν ἁμαρ
τίαν ἐργάσατο. ἀρφῶν πάσιν. ἐφ' ὧν
ἐλθὸν ἀπὸ καμίνου πάντα κεκαθαρτὸν ὁ κό
τον. καὶ φανερῶν τὰ ὀνόματα τῶν καρδιῶν.
φύλαξαι οὖν. μὴ ποτὲ γένηται ἡμᾶς κεκ
πὸν ἐν τῇ καρδίᾳ ὀνόμασα. ὃ γὰρ ἐν
μέσῳ γυμνὰ καὶ τὰ πρὸς αὐτὸν ἐστι θεμελιωμένα, τὴ

καὶ δύο δηλοῖ· ἑκάτερος πρὸς ἑαυτὸν
ἴσοι μέρη ἐστὶ καὶ χωρὶς· ἡ δὲ, εἰ μὲν λέγω
ὁδὸν καὶ πλάτος καὶ πρὸς ἡμῶν ὁ δηλοῖ, ἀ
ναστρὸν δαίμονα ἀνόμηρον, δίκιδον μὴ
πρὸς αἰῶν ἀποφέρον τὸν ἐνομένου ἐστὶ
ουρόμενον· εἰ δὲ ἀχλὺν καὶ ἀμάρτημα,
ἄθλον φαῦλον, δι' αὐτῶν ἐστὶ πόνων τὸν
ἄρτιον πρὸ τὸ μακάριον τέλος τοῦ
ἐνομένου φόρτα· ἔσσ' μὲν οὖν μὴ
πλοῦ δὴν ἑκάτερος εἰμῶν· τὸ ἑπτὰ
πρόσθε εἰ δὴ δὶς ἔκων· οὐδὲ μία τὸ
μέλλοντος εἰς δεμονίαν ποιεῖται· ἀ
μὴ δὲ εἰ δηλοῖ ~~ἐρόμενος μετ' αὐτὸν ἀ~~
πάρ· τὸ μὲν τῶν ἔμπροσθεν· οὐδὲν ὀρθῶν
δοκεῖ· τὸν μόνον αὐτὸν ἀνζόμενον πρὸς
ἄρτιον καὶ καλέν· καὶ πολὺν ἄπρος
ἑκάτερον τὸ ὀμμάτων τυχὸν μὴ ἀ
νέφαν, παράμμα μὴ ἐνεῖ τὰ ἑκα
τέρω πρὸς σόντα· καὶ ὁ μὲν τὰν ἁμαρ
τάλων ἀνός, πάντα δέκμοι τὰ τοῦ
πρόσω ἀ ἀ μόσ' τεθεῖν· ὁ δὲ τὰν
δικαίων· μόνα λόφαίνει τὰ τοῦ μὲ

λόντος φανθέν· καὶ εἰ μὲν ἡ ὁμοφυΐα μὲ
νον ὁδοῦ· ὅσοι· ἀρά γε ἢ τοιαῦτα
μέλλοντα, τοσοῦτον ἔστιν ὅσον ἐπέχει
ταῦτα τὰ πρόσωπα· ὁ δὲ εἶδος καὶ εἰκό
λαστος· οὐχὶ προσδοκωμένην φο
ρεῖν· ἀλλ' εἴδη πρὸς τὴν προτέρα
τὴν ἀπόλαυσιν· ἵλεω οὖν πρόσω
τυχὴ καὶ μεταμάζῃ τοῖς λογισμοῖς· ὅ
ταν μὲν ἐν θυμῇ θεῖ τὰ αἰσθήματα τὴν ἀ
ρετὴν αἰρούμενη· ὅταν δὲ ἀποστρέφῃ
πρὸς τὰ πάθη τὴν εἴδωλον πρόσ
μεῖναι· ὃ δὲ μύκης ἐκεῖνος ἀλλ
ἀν· ἐξ ἡδονῆς φυόμενος ἐκεῖνος· ὃ δὲ μέ
θυ· ἐκ θρήνου· ὃ δὲ γέλως ἐκεῖνος· ἐκ
λεγόντος· εἰς δάκρυον ἐκ δαπανῶν· ἐν
ταῖς θεοῖς ἔχθροιν· καὶ εἰς πρόσοχθον· ἐν
λοῖς ὃ δὲ· καὶ εἰς ἀθυμίαν· ὃ δὲ πορ
νείαν· καὶ εἰς πορνείαν· ἐπεὶ οὖν τὸ μὲν
ἀληθινῶς φανὲν λογισμῶν πόνον δι
ανιάσαν· μακρὰν γὲ ἀπέστη καὶ
ὀφθαλμοῖς οὐκέτι δεῖν καὶ οὐ· οὐκ εἶναι
ὄν· τὸ δὲ εἶδος ἁμαρτίας εἰς δὺ πρέχει